

TAKE A DEEP BREATH O

YOU ARE A CRAZY GUY

หายใจ...

หายใจลึกๆ

เสียงกระซิบดังเคล้าเสียงไซ่ตรวนที่ใช้กักขัง กุญแจมือสีเงินตรึงข้อมือบางไม่ให้ขยับขณะที่ร่างกายบิดเร่าอย่างเสียดเสียว ความรุ่มร้อนจากน้ำตาเทียนกำลังแผดเผา ทุกจุดที่หยาดสีแดงหยดลงบนผิวขาวเปรียบได้กับตราสัญลักษณ์ของมัจจุราชที่หมายเอาชีวิต

มันกล้ำกราย ล่วงล้ำ รุกหน้า เข้าไปในจุดที่ไม่เคยมีใครแตะต้อง

ค่อย ๆ ย้อมทีละนิดให้จมดิ่งสู่ห้วงวราคะที่มืดบด

เจ้าของร่างที่ถูกปิดตาหอบหายใจ ร่างกายเขาถูกตรึงด้วยเชือกหนัง มันรัดแน่นแยกแขนขาเขาให้อ้าออกจากกันจนเปิดเผยทุกสัดส่วน ทำให้คนตรงหน้าพอใจยิ่งนัก

“หายใจลึกๆ”

“อ้อออ” ร่างเล็กหายใจเข้า แอนอกขาขึ้นรับแล่นหนึ่ง
เกร็งท้องเล็กน้อยยามอีกฝ่ายลากลงต่ำหยอกเข้ากับบางสิ่งที่
ชูชันเพราะฤทธิ์ตัณหา กามารมณ์นั้นเคยมีคนบอกว่าเป็นเรื่อง
ผิดบาป แต่สำหรับเขา มันคือเรื่องสนุกสนานชวนฝัน

ที่ว่าความฝันนั้นมีหลากหลาย ทั้งสุข ทั้งเศร้า เผลอด้วย
กัน

หรือบางทีก็เจ็บปวดทั้งที่เรากำลังสุขล้ำ

เฝียะ!

แล่นหนึ่งฟาดลงมาที่ขาขาวของตน

“อ้อออ” เขาตื่นเร่า หาใช่ด้วยความเจ็บ แต่เป็นเพราะ
ความเสียช่วนที่เล่นงานเหมือนโกรธมาก

ร่างสูงยกไวน์ขึ้นจิบ ใช้ลิ้นเลียริมฝีปากเพียงนิด ก่อนจะ
ยกยืมพ้อใจกับภาพตรงหน้า เขาใช้แล้้อ้าขาอีกฝ่าย ใช้มือลาก
ได้ผิวกายเนียนขาว กดจูบตรงขาอ่อนพร้อมกับขยิบบางสิ่งที่
อยู่ในช่องทางรัก...

ของเล่นสำหรับผู้ใหญ่ที่ไว้ช่วยตัวเองยามอ้างว้าง

“อ๊ะ อ้า”

“หายใจลึกๆ”

คำนั้นไม่ต่างจากมนตร์สะกดให้ร่างเล็กหอบหายใจเอา
อากาศเข้าไปโลดเล่นในร่าง เขาขยิบสะโพกเพื่อตอบรับท่อน
ยางซึ่งขยิบไปตามใจคนบ้าอำนาจที่หยอกเข้าไม่มีที่สิ้นสุด
ร่างสูงบิดควานดันเข้าตึงออกอยู่หลายครั้ง บางทีก็ใช้ปลายนิ้ว

ไฉนส่วนปลายของสิ่งที่แข็งตั้ง

กายร้อนสีหวานที่เรียกร้องหาเขา

“อ๊ะ อ้อ” เสียงครางดังขานรับ แม้จะพยายามกัดปาก
ห้ามเสียงก็ไม่เป็นผล เวลานี้เขาสุขสมเกินจะปฏิเสธได้

มันทำให้คนตรงหน้าพอใจ เขามองอีกคนด้วยความ
หลงใหล คว้าได้กายขาวที่มีร่องรอยบอบช้ำตราตรึงไว้

ก่อนจะถอนกายปลดปล่อย ปลดเข็มขัดรัดขีปลงเพื่อใช้
กายใหญ่

ของจริงที่ไม่ได้ผสมยางยืดใด ๆ

“หายใจ”

“แฮก ๆ”

“หายใจสิเจซ” กระซิบอยู่ข้างหู พุดถ้อยคำเดิม ๆ รวากับ
สะกดจิต เขาสอดใส่กายร้อนเข้าไปในช่องทางที่ทำให้คุ้นชิน
บิดเบียดความร้อนนี้ให้อีกคนตัวสั่น ความใหญ่โตของมัน
ไม่ต่างจากสัตว์ร้ายที่กำลังฉีกร่างกายของเขา จะหลีกหนีก็ถูก
ตะครุบไว้ทัน

ตกอยู่ในกรงเล็บเสือร้ายที่ก้มลงมาดูदनยอดดอกของเขา

ใช้เรียวลิ้นดูด吮ห่วงสีเงินที่เจาะอยู่ เพิ่มรสชาติความ
เสียวซ่าให้มากขึ้นเหมือนต้องการให้ขาดใจตาย

เสียงครางหวานคือบทสวด เสียงกระซิบคือคำขานรับ
จากมารร้าย

ยามขยับกายกระแทกความร้อนรักเข้าไป คือของขวัญ

ที่มัจจุราชมอบให้ไม่สิ้นสุด แสงสีแดงจากไฟดวงเล็กอาบได้
ทั้งคู่ รวากับนี่คือแสงจากนรกที่เพรียกหา พวกเขาแน่นอกอบกุม
ความลับโดยใช้หยาดรักที่ปลดปล่อยออกมา

ใช้ความเสียชานเป็นกุญแจนำทางเข้าสู่ประตูเมืองแห่ง
ชัยชนะ

ทว่านั่นกลับไม่ใช่จุดจบ แต่เป็นจุดเริ่มต้นของความรู้สึก
ที่ก่อตัวขึ้นมา ร่างสูงบดขยี้กายสีหวน ขย่มร่างหนักหน่วงจน
เตียงลั่น ตบมือลงบนสะโพกให้มันขึ้นรอยมือพร้อมกับอัดฉีด
หยาดขาวข้นคลัก แล้วหยิบบุหรืมาจุตสูบเพื่อแทนความสัมผัสพันธ์
ความสัมผัสพันธ์ที่มีค่าแค่บนเตียง

ฟู...

ควีนสีขาวลอยคลุ้งดั่งม่านเมฆซ่อนความลับ ร่างเล็กยัง
ปรารถนาความต้องการไม่จบไม่สิ้น เขาอดรัดกายใหญ่ที่ยัง
ค้างอยู่ในกายนี้ เว้าวอนโดยใช้เสียงครางหวานกับการกระทำ
ที่จะช่วยตัวเองให้ถึงฝั่งฝัน ติดแค่ว่าสุดปลายทางมีเหล็กขนาดเล็ก
ถูกเสียบค้างไว้จากคนชอบแกล้งกัน

และก่อนที่เขาจะยอมให้เป็นอิสระดั่งที่หวัง ลมหายใจ
ก็ถูกขโมยโดยคนที่ป้อนนิโคตินให้

เขาอดมันเข้าปอด ตักดวงความหวานแลกกับความขม
ที่ไม่ว่าใครก็ไม่อยากได้ แต่ร่างเล็กไม่มีสิทธิ์ปฏิเสธ เพราะเวลา
นี้เขาคือนายใหญ่ เขาคือคนเดียวที่จะตัดสินความเป็นไปของ
ชีวิตนี้ได้

เขาจำต้องฝืนกลืนความขมขึ้น สะกดมันลงในหัวใจที่

ตายด้าน พลังเชิญชวนคนที่กระแทกกายเข้ามา
พลันบุหรีมวนนั้นก็จี้ลงตรงสี่ข้าง
พร้อมกับบทสวดที่ว่า...

“หายใจสิเจซ :)”

ซาตานไม่เคยปรานี

TAKE A DEEP BREATH 1

YOU CAN BREATHE

เสียงเพลง

แสงไฟ

ผู้คน

พวกเขาเหมือนกับแมลงที่โดนล่อลวง

นั่นเป็นความคิดที่เล่นเข้ามา หลังจากปรายตามองเหล่า
ลูกค้าที่ออกสืลล่ออยู่กลางฟลอร์เต้นรำ บางคนมาเป็นคู่ บางคน
คนเดียว บางคนก็เกาะเกี่ยวมากับกลุ่มเพื่อนไลฟ์สไตล์
เดียวกัน โยกย้ายร่างกายหลายรูปแบบที่อาบไล่ไปด้วยไฟ
หลากสีจากทางร้าน หลงละเลิงไม่ต่างจากแมลงเม่าบินเข้ากอง
ไฟ

ทำเหมือนว่าพรุ่งนี้คือวันตาย

แต่จะเป็นแบบนี้ได้อย่างไร

เราไม่รู้วันตายซะหน่อย

ตกลงสินดี

ผมกระตือรือร้นเฝ้าอยู่หลังบุตตีเจเครื่องใหญ่ มือปรับอุปกรณ์มากมายเพื่อสนองความต้องการให้คนที่มาหา ยกหูฟังข้างหนึ่งมาแนบหูแม้ตัวเองจะอยู่ใกล้ลำโพงมากก็ตาม ปากก็ขอเสียงจากคนด้านล่างทั้งที่ในใจกลับเยือกเย็นตายด้านไร้ความรู้สึก

สำหรับผม พวกเขาเหมือนกับผีเสื้อกลางคืน

โอดเล่นยามดึกตื่นแล้วห่อเหี่ยวในช่วงกลางวัน

มีแอลกอฮอล์เป็นตัวขับเคลื่อน บางคนใช้มันเป็นเหตุผลทำในสิ่งที่ไม่กล้า อยู่บนนี้ผมเห็นคนหลายรูปแบบ ความมืดช่วยอำพรางสายตาได้บ้าง คนอื่นจะได้ไม่มองว่าผมโรคจิตที่แอบมองพวกเขา ทุกคำคืนผมจะเห็นคนถูกมอมเมา ทั้งทางใจที่วอนหาความรัก

และทางกายที่วอนหา...

ปึก!

“จากโต๊ะเดิม”

ความคิดที่ล่องลอยถูกดึงกลับเพราะเพื่อนร่วมงานหนุ่มเขาวางกระดาษแผ่นหนึ่งลงบนบุตตีเจผม แรงพอที่จะทำให้โต๊ะสั่นสะเทือน แต่ก็เบาเกินกว่าจะหยุดความมันส์ของเพลงได้ ผมพยักหน้าอย่างรู้ดีว่าเนื้อความในนั้นคืออะไร

มันคือสิ่งเดียวกับที่ผมพูดค้างไว้

‘Sleep with me?’

นอนกับผมไหม

หรือที่พูดง่าย ๆ ว่า...

เชิร์ช

ผมเลียปาก ก่อนจะเลื่อนสายตาไปมองใครบางคนที่นั่ง
ดื่มเหล้าที่ห้องดีอยู่ใต้โต๊ะตรงกับเวที เหมือนคิดมาดีแล้วว่าจะ
นั่งตรงนี้ ซึ่งก็ไม่แปลก เพราะเขามักจะมานั่งโต๊ะนี้ประจำ ยก
แก้วเหล้าเชิญชวนผม ยกยืมหวานั่นคนมีใจให้

ผมเห็นเขาทุกคืนที่เข้าทำงาน เห็นว่าเขามากับเพื่อน
สามคนที่สนใจผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เห็นเขาที่เอาแต่เฝ้ามอง
ผมขณะที่ผมกระตุกยืมใส่

ผมได้รับคำเชิญทำนองนี้จากผู้ชายในร้านมากมาย
แสดงให้เห็นว่าพวกเขารู้ว่าผมนั้นชอบผู้ชาย

ใช่

ผมเป็นเกย์

“หึ” ผมเหยียดยืม นึกกระดากแผ่นนั้นทิ้งแล้วโยนไป
ข้างหลัง ไม่มีการประกาศใส่ไมค์เพื่อหักหน้า ไม่มีการตอบรับ
เพราะผมคิดว่าการกระทำของผมมันชัดเจนอยู่แล้ว ทำเอาคน
รอบคอบถึงกับยกเหล้าทั้งขวดขึ้นดื่ม ผมเดาว่าเขาคงพนัน
อะไรสักอย่างกับเพื่อนไว้

เขาหน้าตาดี ดูท่าจะมีเงินมากพอที่จะเลี้ยงผมให้สบาย
แต่น่าเสียดาย

ผมเซ็นสัญญากับมัจจุราชไว้แล้ว

“ขอบคุณครับ” ผมพูดออกไมค์หลังหมดกะ มีเสียงปรบ
มือดังตามหลังมาเป็นการส่งผมลงจากเวทีที่ทำงานอยู่ ผมคว้า

เหล่าแก้วหนึ่งชิ้นดื่มเพื่อเติมเต็มความว่างเปล่าของตัวเอง และ
เป็นอย่างนี้ทุกครั้งที่นั่งอยู่ที่บาร์จนกว่าจะอยากกลับ

ไม่สิ ต้องบอกว่าจนกว่าจะถึงเวลาที่เขาคอนันต์จะมารับ

และเขาก็ตรงต่อเวลาทุกที

“รอใครอยู่หรือเปล่าครับ”

ติก!

“ให้ผมเลี้ยงเหล่าแก้วเหล้าสักแก้วไหม” เสียงทุ้มต่ำดังขึ้น
ตามมาด้วยร่างสูงของคนที่แพ้วาย ด้านข้างผมคือชายหนุ่ม
วัยยี่สิบต้น ๆ รูปร่างดีเหมือนออกกำลังกายทุกวันก่อนมาดื่ม
ส่วนผมตัวเล็กกว่าเขาเนื่องจากไม่ชอบกิจกรรมที่ต้องออกแรง
หนักอึ้ง

เว้นกิจกรรมบนเตียงที่ผมไม่เกี่ยง ไม่ว่าจะเล่นท่าไหน
ก็ตาม

ผมหันไปมอง ยิ้มมุมปากเป็นเชิงชื่นชมที่เขาพยายาม
เข้าหาผม เขาดูไม่ลดละเลย ไม่รู้ว่าชอบผมหรือแค่ต้องการ
เอาชนะเพื่อนพวกนั้น แต่นั่นก็ทำให้ผมฆ่าเวลาได้บ้างระหว่าง
รอคนมารับ

“หรือจะให้ผมชวนคุณอีกครั้ง?”

“ผมไม่ชอบคนขี้ตื้อ”

“อา...”

“อันที่จริงผมไม่ชอบคุณ” ตอบทั้งที่ยิ้มอยู่ ทำเอาอีกคน
ถึงกับชะงักกึก ไม่รู้จะตอบด้วยคำไหน ผมคิดว่าการปฏิเสธ
ออกไปตรง ๆ จะดีกว่าการพูดอ้อมโลกเพื่อรักษาความรู้สึก

ข้างใน แต่เราไม่ได้รู้จักกันเป็นการส่วนตัวอยู่แล้วนี่ ผมจะรักษา
น้ำใจเขาไปทำไม

ทว่าแทนที่จะเดินกลับไป เขาถึงต้นที่จะยืนต่อ

“คุณยังไม่ให้โอกาสผมเลย คุณรู้ได้ใจว่าคุณไม่ชอบ”

“ผมไม่ชอบมีเช็กส์กับคนที่อยากเอาชนะคนอื่นหรอก”

“...”

“หรือในสายตาคุณ ผมดูง่ายขนาดนั้น?” ผมเอียงคอถาม
มีลูกเล่นให้เขาเลียปากอย่างครุ่นคิด ช้ายังแก้งเอานิ้วไปลูบ
หลังมือเขาอีก ผมรู้ดีว่าตอนนี้เพื่อนเขามองอยู่ “พวกเพื่อนคุณ
ก็คงคิดแบบนั้นใช่ไหมล่ะ”

“ไม่ ไม่เลย พวกเขาไม่ได้คิดแบบนั้น” อีกฝ่ายตอบอีกอึก
“ผมแค่ไม่เข้าใจว่าทำไมคุณถึงเย็นชากับผมนัก ผมจับคุณอยู่
นะไม่รู้หรือไง”

“ผมก็บอกอยู่ว่าผมไม่ชอบคุณ แล้วคุณก็ยังตื้อผมอยู่
ทำไม”

“แต่คุณก็ไม่มีแผนอะไรใช่ไหม ให้โอกาสผมหน่อยจะ
เป็นไร”

“ผมไม่มีแผน แต่ผมมีคนเอาใจ”

“...”

“ไม่สิ แค่เอาเฉยๆ ผมมีคนที่เอากันทั้งวันทั้งคืน :)”

เขาถึงกับอ้าปากค้าง คงไม่คิดว่าผมจะพูดตรงขนาดนั้น
ช่วยไม่ได้ที่ผมไม่ใช่ว่าชอบบ่ให้ความหวัง ในเมื่อพูดดี ๆ แล้ว
ไม่ยอมไปจากกัน ก็ต้องบอกให้ชัดจะได้สติสักที ผมไหวไหว

พร้อมยกแอลกอฮอล์ขึ้นดื่มต่อไม่สนใจเขา พอหมดแก้วแรก ก็สั่งให้บาร์เทนเดอร์เสิร์ฟแก้วที่สอง เพื่อให้ตัวเองจมอยู่กับความคิดเพียงลำพัง

ถ้าไม่คิดว่าคนด้านข้างเลื่อนแก้วเหล้าที่เขาถืออยู่มาให้ผม รู้ความสนใจผมให้ถอนหายใจใส่เขา

“เถอะน่า” เขาขอร้องกัน “ถือว่าดื่มช้าๆ แต่มีตราบาปของเรา”

“มีใครเคยบอกคุณไหมว่าทำอยู่มันน่ารำคาญ” ผมถามกลับ “คุณก็น่าตาดีนะ ไม่จำเป็นต้องมายุ่งกับผมหรอก ในคลับมีคนนับร้อยให้คุณเลือก แค่คุณขยับตานิดเดียว พวกเขาจะรีบปรี่มาหา”

“แล้วทำไมคนคนนั้นถึงไม่เป็นคุณล่ะ”

“หึ”

“เราก็แค่ทำความรู้จักกัน ออกมาดื่มด้วยกันบ้างแล้วก็ได้...”

“เอากันนะเหรอ”

“!”

“ผมไม่เจอกับใครมั่วซั่วหรอกนะ” ผมหัวเราะ ทำเหมือนว่าเขาพูดเรื่องตลก “เพราะไม่ใช่ทุกคนที่ทำให้ผมมีอารมณ์ได้ และผมพอใจกับคู่นอนของผมแล้ว”

“แต่เขาไม่ใช่แฟนคุณ ผมพูดถูกไหม”

ผมไหวไหล่

“นั่นแปลว่าผมมีสิทธิ์”

“ไม่เลย คุณไม่เข้าตาผมเลยสักนิด” ผมส่ายหน้าให้เขา หลุดยิ้ม เขาอาจจะคิดว่าผมกำลังเล่นตัวอยู่ก็เป็นได้ แต่อย่างที่บอก ผมไม่ชอบการมีอะไรกับใครอื่น ผมมีคู่นอนเป็นของตัวเองแล้ว และคนคนนั้นคงไม่ชอบที่เห็นผมนั่งคุยกับผู้ชายคนอื่นที่ไม่ใช่เขา

จะว่าหึงหวงก็ไม่ใช่ คำนั้นมันควรจะใช้กับคนที่เป๊นแฟนกัน

แต่สำหรับคนที่นอนด้วยกัน...ผมก็ไม่แน่ใจว่าจะใช้คำเรียกแบบไหนมาอธิบายความรู้สึกนั้นดี

ครี๊ด...!

ทว่าระหว่างที่ผู้ชายคนเดิมพยายามเต๊าะผมต่อ จู่ๆ มือถือผมก็สั่น หน้าจอปรากฏชื่อคนที่จะมารับผมทุกครั้งเวลา มาทำงานที่ร้านนี้ นั่นคือสัญญาณว่าให้ผมรีบไล่คนคนนี้ออกไปจากตรงหน้า ไม่งั้นเรื่องเดือดร้อนจะตามมา ซึ่งผมเกลียดการมีปัญหามากที่สุด

“คุณควรไปได้แล้ว” ผมขัดจังหวะ “มันคงไม่ดีถ้าเขามาเห็นคุณ”

“เขา?” อีกฝ่ายทวนคำนั้น “หมายถึงคู่นอนของคุณ?”

“ใช่”

“ทำไมคุณไม่แนะนำให้ผมรู้จักเขาซะหน่อยล่ะ เพื่อที่เราจะตกลงกันได้” เจ้าตัวเสนอทางเลือก ไม่เข้าใจว่าสนใจอะไร ผมนึกหนา “บางทีเราอาจจะได้เล่นด้วยกันแบบสามคนก็ได้ ผมไม่ว่าหรอกนะถ้าเราจะเร้าใจกันหน่อย”

“รสนิยมคุณแปลกดีนะ ชอบยุ่งกับคนมีเจ้าของ”

“คุณบอกเองว่าคุณไม่มีแฟน และคุณนอนไม่ใช่ความหมายของคุณครอง” เขาพลิกประเด็นกลับมาโต้ตอบ “นั่นหมายความว่าคุณมีสิทธิ์จะเปลี่ยนคุณนอน และผมก็พร้อมจะรับตำแหน่งนั้นทันที”

ครืด...!

สายที่สองโทร. ตามมาติด ๆ ผมควรจะกดรับถ้าไม่คิดว่าอีกฝ่ายถือวิสาสะจับมือผม เขาพยายามกล่อมให้ผมคล้อยตาม ดูท่าจะอยากมากถึงได้ตื้อไม่เลิกขนาดนี้ เขาบีบมือผมเบา ๆ กระตุกยั้มเจ้าเล่ห์ จ้องลึกเข้ามาในดวงตาผม ค่อย ๆ โน้มตัวลงมาหวังจะจูบโชว์พวกเพื่อนทั้งหมด ในตอนนั้นผมเลือกที่จะนิ่งเพื่อรอโอกาสให้เขาฉวยไปแต่ลม

ทว่ายังไม่ทันที่ผมจะได้ทำ จู่ ๆ ใบหน้าผมก็ถูกดึงไปอีกทาง

“อื้อออ!”

“เฮ้ย!”

“หึ”

ผมได้ยินเสียงแค้นหัวเราะในลำคออย่างเด่นชัด แสดงให้เห็นว่าคนที่มาตดหน้ามีความสุขที่ได้คว่ำผมไปครอง ก่อนที่ผมจะได้จูบกับผู้ชายคนใหม่ นานที่นั่นผมเบิกตากว้าง ยอมรับว่าตกใจที่ถูกรั้งไปจูบกับคนที่เดินมาด้านหลัง แต่พอเห็นดวงตาสีดำที่สะท้อนภาพของผมออกมานั้น ผมก็ปิดทึบทุกความหวาดหวั่น

เปลี่ยนเป็นจูบตอบให้เขาสอดลิ้นเข้ามาหยอกเย้ากับลิ้นผม เหล็กอันเล็กที่เจาะอยู่ตรงลิ้นกระทบกับฟันเล็กน้อยให้ได้อารมณ์ เขาโอบเอวผมรั้งเข้าหาตัว มอบสัมผัสสุดเด็ดให้คนที่มองอยู่หน้าชิดไป ร้ายกว่าคือการกัดเข้าที่ปากผม รุนแรงพอที่จะทำให้เลือดไหล

ผมจึงป้อนรสขมปร่านั้นกลับไปที่เขาหัวเราะในลำคอ เช่นคนพอใจ

พลันถอนจูบให้ผมขานชื่อเขาได้

“แควนติน...”

“ใจที่รัก :)”

“ผมชอบลิ้นของคุณ”

เขายิ้มช้าหลังผมพูดสิ่งที่คิด เสียงทุ้มต่ำนี้ทำหัวใจผมสั่นไหว ผมโอบรอบคอเขา ยื่นหน้าไปจูบอีก โหยหาเขามากกว่าสิ่งใด อีกอย่าง...ก็เพื่อทำให้พอหนุ่มขี้ตื้อได้เห็นว่ นี่แหละคือคนที่ผมเตือนให้เขารู้ว่าอย่าได้เข้ามาใกล้ แต่ในเมื่อเขาเลือกที่จะปฏิเสธ...

ก็ต้องเห็นผมละเลงรักกับคู่นอนคนสำคัญ

“เธอไม่รับสายฉัน ทำฉันเป็นห่วงมากเลยรู้ไหม”

“มีคนมาห้ามผมไม่ให้รับสาย” ผมพ้องเสียงหวาน พลงเหล่ตามองคนด้านหลังที่ตอนนี้อาแต่หนึ่ง แสดงสีหน้าตกใจ “เขาว่านวยกับผมไม่เลิกเลย”

“อือ...” แควนตินขานรับ ตวัดสายตาไปสับกับคนที่มองเราอยู่ พาให้อีกฝ่ายสะดุ้ง เขาตู่เล็กลกัณนิดหนึ่ง “สวัสดี”

“คุณคือ...คุณอนที่เขารู้ถึงฉันหรือ”

“เจซบอกคุณอย่างนั้นหรือ” หันมาถามพลางหัวเราะ
“แปลกจังที่เขาแนะนำผมอย่างนั้น อันที่จริงเราสองคนเป็น
มากกว่าคุณอนกัน”

“เอ่อ...”

“ผมเควนติน”

“...”

“**เควนติน ครูซ**” ไม่หลีกเลี่ยงที่จะแนะนำตัว ข้ายัง
ปั่นหน้าได้เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ผิดกับอีกคนที่อึ้ง เขาดู
จะไม่ชำนาญในการแก้ปัญหาเท่าไร “แล้วคุณจะบอกชื่อให้
ผมรู้ไหม หรือว่าอยากให้ผมตั้งให้?”

“ว่าไงนะ” เขาชะงักไป “ไม่ ผมมีชื่อ ผมไม่ต้องการให้ใคร
มาตั้งชื่อให้”

“นั่นคุณคงจำชื่อตัวเองได้”

“ผมชื่อรอยด์” ในที่สุดเขาก็ยอมบอกออกมา นั่นทำให้
เควนตินพยักหน้า เขาหันไปสั่งเครื่องดื่มกับบาร์เทนเดอร์ที่ยืน
รออยู่ ผมจึงหยิบเหล้าตัวเองมาจิบต่อนิดหนึ่งเหมือนกับคนที่
ดูละครออยู่ ไม่ได้สนใจเลยว่าตอนนี้บรรยากาศมันกำลังมาค

“แล้วคุณมาคนเดียวหรือรอยด์ ถึงได้มาอยู่กับคนของ
ผม” เควนตินถาม วางท่าทางสบายๆ ให้ดูเป็นกันเองมากที่สุด
“หรือว่าคุณรับคำทำใครมา ผมเดาว่าคุณไม่น่าจะกล้ามาคน
เดียวในที่แบบนี้”

“ผมมากับเพื่อน เรามาที่นี้กันเป็นประจำ”

“มาตี้มเหล่าหรือว่ามาหาเจชล่ะ”

“เรื่อนั้น...”

“ผมขอให้คุณตอบว่ามาตี้มเหล่านะ”

“หา?”

“เพราะผมไม่อยากเอาขวดเหล้าฟาดหน้าใครตอนนี้
:)”

ทั้งที่ใบหน้ายิ้มแย้ม แต่สิ่งที่พูดออกมากลับเต็มไปด้วย
ความหงุดหงิด เควนตินรั้งผมมาแนบชิด ดึงให้นั่งตักหลังจาก
ที่เขา นั่งเก้าอี้บาร์เป็นที่เรียบริ้ว ผมเอนตัวพิงเขา ไล่จู่ไป
ตามลำคอขาว ให้เขาก็มารจูบกลับเป็นครั้งคราวพร้อมลูบมือ
เข้ามาในเสื้อผม

สัมผัสช่วงเวลาที่เขาบีบขย่ำอย่างซ้ำของ และเนื้อบั้นท้าย
ที่เขาชอบใส่บางสิ่งเข้ามาครอบครอง

ซึ่งนั่นเป็นส่วนที่ผมชอบมากที่สุด

“ว่าไง คุณคิดคำตอบได้หรือยัง” เขาถามย้ำ กระดิกนิ้ว
ให้บาร์เทนเดอร์นำเครื่องดื่มวางลงในมือตามสั่ง ยกขึ้นดื่ม
เล็กน้อยขณะที่จิบจ้องไปทางรอยด์เหมือนจะฆ่ากัน “คุณคิด
นานจังเลยนะ ผมไม่ชอบเสียเวลากับคนน่ารำคาญแบบคุณ”

“ก็ผมไม่จำเป็นจะต้องตอบคุณว่าผมมาที่นี่เพื่ออะไร”
สุดท้ายรอยด์ก็ค้นหาเสียงตัวเองมาตอบกลับได้ “ขนาดพ่อผม
เขายังไม่เข้าซี้ขนาดนี้เลย”

“อี! ปากดี”

“อีก...”

“ผมแค่สอบถามเพราะคุณมาอยู่กับคนของผม ไม่ได้มีเจตนาจะเข้าขี้เลื่อยสักนิด” เควนตินไหวไหล่ ทว่าน้ำหนักมือที่บีบสะโพกผมอยู่เริ่มแรงขึ้น แสดงให้เห็นว่าเขาเริ่มไม่พอใจ “และคุณก็ยังยืนอยู่ตรงนี้ทั้งที่ควรจะไปไกล ๆ ตั้งนานแล้ว นั่นก็ยิ่งทำให้ผมสงสัยว่าคุณต้องการอะไรกันแน่”

“ผมก็แค่ชอบเจซ”

“โอ้ว”

“และผมอยากมาแทนที่คุณ” รอยด์วางมาดขี้นม ทำเหมือนว่าตัวเองมีสิทธิ์ เล่นเอาเควนตินยกยี้ม เขาดูขบขันกับท่าทีนั้น ผมเองก็ได้แต่อมยิ้มพลางส่ายหน้าเล็กน้อยให้ความต้องการที่เด่นชัด ผมเตือนเขาไปแล้วนะว่าผมมีคู่นอนที่ขี้หวงนะ หรือต่อให้ไม่พูด เขาก็ควรจะให้เกียรติกัน

สงสัยเขาจะไม่รู้จักคำนั้น

คำว่า **‘มารยาท’**

“ดูเหมือนคุณเพิ่งจะสวมบทลูกผู้ชายนะรอยด์” เควนตินแซวซ้ำ ๆ “คงคิดว่าพูดแบบนี้เจซจะชอบสินะ เสียใจด้วยนะเขาเป็นพวกประทับใจอะไรยาก กว่าผมจะได้เป็นคู่นอนของเขาผมก็ใช้เวลาเหมือนกัน”

เควนตินจูบแก้มผมเบา ๆ ดึงผมให้มายืนตรงหน้าเขาแต่หันหลัง จากนั้นก็กดริมฝีปากลงมาที่คอ ไหล่ลงมาถึงหัวไหล่ ดูดูเหมือนปรากฏรอยแดงแสดงความเป็นเจ้าของที่ทำเอารอยด์หน้าเสียไป เขากัดปากสลับกับเลียปากเช่นคนไม่พอใจ

ต่างจากผมที่เอียงคอให้เควนตินทำตามใจ

“เห็นไหมว่าเขาชอบที่ผมทำ” เควนตินว่าเสียงแผ่วพร้อม
ตัวตวัดสายตาไปมองคนที่กำหมัดใส่เขา “คุณรู้ไหมว่าเจชน่ารัก
ขนาดไหนเวลาเรามีเซ็กซ์ด้วยกัน เสียงของเขาหวานมาก เขา
ชอบครางเสียงดังแล้ว...”

“เควนติน”

“เซ็กซ์จัดเป็นบ้าเลย” เจ้าของชื่อหัวเราะ ดูเขาจะชอบที่
ได้พูดเรื่องนี้ให้คนอื่นได้ยิน “ถ้าคุณจะทำให้เขาชอบหรือถูกใจ
จริง ๆ คุณต้องรู้จักวิธีเข้าหาเขามากกว่านี้ แต่ส่วนใหญ่เจช
จะชอบให้เข้าไปใน**ตัว**มากกว่าเข้าหาอย่างถูกวิธี”

“คะ...เควนติน”

“เขาชอบให้เล่นตรงนี้”

“อ้อออ”

“แล้วก็ตรงนี้ด้วย”

“อ๊ะ...อ้อ...” ผมครางเสียงกระเส่าตอนเขาวิ่งเสื่อผมขึ้น
เผยให้เห็นยอดอกที่มีจิ๋วอันเล็กเจาะอยู่ เควนตินใช้ปลายนิ้ว
ร้อนบดเปียดมัน ลูบไล้อย่างชำนาญจนผมแทบจะหลุดฮวบลง
กับพื้น ส่วนมืออีกข้างก็ลูบวนไปทั่วกลางกายผม ปลุกเร้าอารมณ์
ให้มันชุกชุนจนเนื้อผ้า

ผมกัดปาก เอื้อมมือไปด้านหลังเพื่อโอบรอบลำคอคน
ตัวโตกว่า

“รู้สึกดีหรือเปล่า”

“ผม...อ้อ...ดี ผมเสียวมาก” ผมตอบกลับ “ผมอยากได้
มัน เรากลับไปมีเซ็กซ์กันเถอะเควนติน”

“ใจเย็นก่อน นี่เพิ่งเริ่มเอง”

“อ้อออ” ผมบิดกายเร่ต่อหน้ารอยด์ที่กลืนน้ำลายลงคออย่างยากลำบาก เขาดูตกใจและไม่รู้ว่าควรจะทำอย่างไรกับสถานการณ์นี้ ไม่เหมือนกับควอนตินที่สนุกกว่าใครในที่นี้ ผมได้ยื่นเขาหายใจหนักขึ้นราวกับทนไม่ไหว ผมจึงวิ่งเขามาจับเกี่ยวกระหวัดลิ้นเขาให้เจ้าห้วงเล็กจิ๋วกระแทกพื้นเป็นบางครั้ง

ยิ่งเราจับกันผมก็ยิ่งมีอาการมาก มากจนไม่อยากให้เขาทำแค่ลูบเท่านั้น

“ให้ตายสิ พวกคุณมันโรคจิตชะมัด”

สุดท้ายรอยด์ก็เป็นฝ่ายทำให้เราหยุดชะงัก

“ไม่มียางอายกันหรือไง” คำพูดนั้นรังสรรค์ความสนใจของควอนตินให้เขาเลื่อนสายตาไปสบคนที่ดูไม่สบอารมณ์เท่าไร

“ผมไม่ได้อยากเห็นพวกคุณโชว์เสียด้วยกันนะ คุณอยากโดนข้อหาอนาจารหรือไง”

“ผมนึกว่าคลับนี้เราจะเจอกับใครตรงไหนก็ได้”

“ไม่...”

“และผมแค่สาธิตให้ดูว่าเจตนาขอให้ทำแบบไหน คุณจะารู้ตัวใจว่าทำให้เขาได้ไหม” ควอนตินยังคงบั่นหน้าเหมือนสิ่งที่เขาทำไม่ใช่เรื่องใหญ่ “ถ้าทำไม่ได้ก็ไสหัวไป ผมไม่อยากให้เลือดใครติดมือผม ก่อนที่ผมจะไปเอาเขาที่ห้อง”

“คุณมันก็แค่ลูบเท่านั้นแหละ คุณไม่กล้าทำผมหรอ?”

“นี่คุณทำผมหรอ?”

“ผมก็แค่บอก”

“...”

“และคุณนอนคุณมันก็โคตรใจง่ายเลย”

เพี้ยง!

“โอ๊ย!”

“แควนดิน!” ผมร้องลั่น ไม่ทันจะได้ห้ามคนที่ตัวโตกว่า พอบจบคำที่อีกฝ่ายว่าผมมา ขวดเหล้าที่วางอยู่ตรงบาร์ก็ถูกเขา หยิบมาฟาดเข้าที่หัวรอยดโดยไม่ทันตั้งตัวเลยสักนิด แรงพอที่จะทำให้ฝ่ายนั้นที่อยู่ดีๆ ก็ปากดีเลือดไหลเป็นทาง รอยด้อปากค้าง ยกมือขึ้นกุมหัวขณะที่พวกเพื่อนเขารีบกรูเข้ามาดูกัน

“เฮ้ย! แกทำบ้าอะไรของแกวะ! มาตีหัวเพื่อนฉันทำไม!” หนึ่งในนั้นตวาดเสียงดัง ก่อนที่แควนดินจะเลือนหายไปสไปบเข้าให้

“เพื่อนของคุณมาว่าคนของผมใจง่าย”

“มันก็ถูกแล้วไม่ใช่หรือไง ยอมให้ผู้ชายลูบไล้ต่อหน้าคนเป็นสิบ ถ้าไม่เรียกว่าใจง่ายจะเรียกว่าอะไร!”

“...”

“และแกต้องชดใช้ ฉันจะให้ตำรวจมาลากคอแก!”

ผัวะ!

“อ้อก!”

“น่ารำคาญ” แควนดินบอกหลังจากก๊ิบเข้าที่ห้องจนอีกฝ่ายหายหลัง เพลานี้ใบหน้าของเขานิ่งมาก นิ่งชนิดที่ผมเองก็ได้แต่แอบหัวน เขาแสดงออกหมดทุกอย่างว่าตอนนี้เขากำลัง

หงุดหงิดมาก และจะไม่ยอมใจเย็นง่ายๆ จนกว่าจะพอใจในการกระทำ

และไม่ปล่อยให้อีกฝ่ายลุกขึ้นมาดูถูกผมอีกครั้ง เขาเดินไปเหยียบบอกให้เจ้าตัวนอนราบกับพื้น ไขปากขวดเหล้าที่ตอมนี้กลายเป็นฟืนฉลามเนื่องจากส่วนหนึ่งแตกกระจายตอนตีหัว รอยดีไปจ่อคอคนที่พยายามดิ้นออกจากใต้เท้าเขาให้ได้

ทว่าเขวนดินกลับลงเท้าหนัก เหยียบแน่นจนเหมือนจะฆ่ากันให้ตาย

“เรามาทบทวนกันใหม่” เขายิ้มหน้าตาย “เพื่อนคุณมาว่าคนของผม และคุณก็สนับสนุนเขา ซึ่งผมว่านั่นมันไม่ถูกเท่าไร”

“อีก!”

“และไม่ชอบคนที่ทำให้เรื่องมันบานปลาย” กดเสียงต่ำลงจ้องมองคนที่อยู่ใต้ฝ่าเท้าด้วยสายตาที่เลือดเย็นยิ่งกว่าอะไร “เพราะฉะนั้นคุณขอโทษเจตนาของผมไหม”

“เขวนดิน”

“หรือจะให้ผมคว้านกล่องเสียงคุณมาพากย์เสียงให้แบบนั้นมันคงทำให้คุณหัดคิดก่อนพูดบ้างนะ :)”

TAKE A DEEP BREATH 2

HOW DARE YOU

เควนดินเอียงคอถาม พร้อมรับฟังทุกคำตอบจากคน
ตรงหน้า ทว่าเพื่อนของรอยด์กลับอีกอัก เขาส่งสายตาไปขอ
ให้รอยด์ช่วยเหลือเขา ติดแค่ว่าพอเควนดินตัวต้วส่ายตาไปสบ
เจ้าตัวก็ชะงักเหมือนไม่กล้า พอเห็นแบบนี้ผมก็หลุดยิ้ม

มีแต่พวกไก่อ่อนทั้งนั้นเลย

“ว่าไง จะยอมขอโทษเจตของผมติๆ ไหม” เขาถามอีก
ครั้ง “ผมไม่ได้มีเวลาเยอะพอจะมาเล่นกับคุณนะ และผมก็ไม่
อยากมีเรื่องด้วย”

“ก็ฉันพูดความจริง แฟนนายมันง่าย มันส่งสายต้ายั่ว
เพื่อนฉันตั้งหลายรอบ”

“...”

“แทนที่แกจะมาหาเรื่องฉัน แกควรจะไปจัดการคนของ
ตัวเองนูน ไอ้สวะเอ๊ย!” ว่าจบก็ถ่มน้ำลายใส่รองเท้าเควนดิน

เพิ่มระดับความโกรธให้มากขึ้นอีก จนผมต้องขยับตัวมาชิดบาร์
เครื่องดื่ม เวลาที่ทุกคนหันมามองเรา ให้ความสนใจราวกับว่า
มีดாரามาเปิดหมวก

ทั้งที่ความจริงก็แค่คนมีเรื่องกันนิดหน่อย ไม่เห็นจะต้อง
อยากรู้กันขนาดนั้น

หรือผมควรจะตะโกนบอกให้พวกเขากลับไปใส่ใจเรื่อง
ของตัวเองซะ?

แบบไม่เสือกสิครับ ไม่ใช่เรื่องของตัวเองสักหน่อย :)

“เพื่อนคุณมันปากเสียใช้ได้เลยรอยด์ คุณน่าจะหาเพื่อน
ใหม่ที่ซัพพอร์ตคุณไปในทางที่ถูกต้องนะ” เควนตินบอก เขาหัวเราะ
เหมือนไม่คิดอะไรมาก “แต่ในเมื่อเขาเลือกที่จะกวนประสาท
ผมก็ต้องสั่งสอนเขาหน่อยละ หวังว่าคุณจะไม่ว่านะ”

“คะ...คุณจะทำอะไรนะ!”

“ก็แค่คว่ำนกล่องเสียงเขาออกมา”

“!”

“ไหนดูซิว่าคุณจะร้องเสียงดังได้ขนาดไหนกัน” เควนติน
ยิ้มมีความสุข เขาดูสนุกผิตกับทุกคนที่เห็นเหตุการณ์ โดยเฉพาะ
รอยด์ที่เบิกตากว้าง เขามองหน้าผม ขอให้ผมช่วยทำ
อะไรสักอย่าง ก่อนที่คนตรงหน้าจะบ้าคลั่งไปมากกว่านี้

ผมจึงไหวไหล่ไปที ยกเหล้าขึ้นดื่มไม่สนใจ พลังหันไป
มองเควนตินที่เพิ่มแรงเท้าซึ่งเหยียบบอก บดขยี้ให้เพื่อนของ
รอยด์ร้องลั่นด้วยความเจ็บแทบทนไม่ไหว พลันก็ถลึงตาใส่
ตอนที่คู่นอนของผมยื่นปากขูดเหล้าแหลมเข้าไปใกล้ที่คอ

พร้อมกระซากลมหายใจ

นาที่นั้นรอยด์ทำท่าจะพุ่งเข้าไป แต่ผมกลับขัดขาเขาไว้
ดู๊ป!

“โอ๊ย!”

“อู๊บ โทษที” ผมยิ้มขำ ชูแก้วเหล้าขึ้นเล็กน้อยเป็นการ
ขอโทษที่ยื่นขาไปขัดขาเขาจนล้ม จะดีหน้าชื่อก็คิดว่ารอยด์
น่าจะอ่านออกอยู่แล้ว ซึ่งการกระทำนั้นทำให้เขาขบกรามแน่น
มองผมอย่างเคียดแค้นทั้งที่ผมไม่ได้ไปฆ่าหมาเขาตาย

แต่ถ้าเขายังไม่ถอนคำพูดที่ว่าผมใจง่าย...

เพื่อนเขาตายแน่นอน

“พอแล้ว! พอแล้ว ขอร้องละ หยุดที!”

“หึ”

“ผมขอโทษweinดิน ผมไม่ได้ตั้งใจว่าเจซแบบนี้” และ
เหมือนเขาจะทนไม่ไหวแล้วถึงได้ตะโกนออกมาเสียงดัง ยัน
ร่างตัวเองขึ้น หลุบตามองเพื่อนเขาที่หลับตาปี๋เช่นคนกลัว
หัวหด เผลอ ๆ อาจจะฉีราดกางเกงไปแล้วด้วยมั้ง แน่แน่นอนว่า
ผมไม่สนใจเลยสักนิด กลับกัน...ผมคิดว่าเขายอมง่ายไปหน่อย
ทำให้เรื่องนี้หมดสนุกไวกว่าที่คิด

weinดินลากสายตามาหารอยด์ ยังมีมือที่จ่อปากขวดตรง
คอหอยเพื่อนเขาไว้ กระตุกยิ้มเล็กน้อยที่เห็นอีกฝ่ายยอมลง
ให้

รอยด์กลืนน้ำลาย สบตาผมอีกครั้งแล้วพูดสิ่งที่เพิ่งพูด
ไป

“ผมขอโทษเจซ”

“จบไวจัง” ผมยกไหล่ ตีมือเหล่านี้นั่นเหมือนคนไม่รู้สึกละไรทั้งนั้น “ผมนึกว่าคุณจะยื้อไว้อีกสักหน่อย จบไวแบบนี้มันน่าเบื่อจังเลยแควนติน”

“อยากให้ฉันทำให้มันสนุกกว่านี้ไหมเจซ” เขาเสนอทางให้ผมเลือก “ฉันทำให้เธอสนุกกว่านี้ได้นะ”

ผมขบขันสลับกับมองรอยดimpleที่ขอร้องให้ผมหยุดการกระทำสีหน้าเขาไม่สู้ดี ทว่าก็ปะปนไปด้วยความไม่พอใจที่ผมไม่ยอมทำอะไรสักอย่างที่เป็นการห้ามแควนติน ซึ่งผมไม่คิดว่าตัวเองผิด ผมรู้อยู่แล้วว่าแควนตินไม่ทำหรรษา เขาแค่ต้องการข่มขู่ให้รอยดimpleทำตามสั่งเท่านั้น

ถึงเขาจะไม่ได้อยากขอโทษจากใจจริง แต่อย่างน้อยมันก็ทำให้เกมนี้จบลงได้

และผมไม่ใช่พวกที่ชอบเริ่มเกมขึ้นมาใหม่

“เพื่อนคุณล่ะจะว่ายังไง” ผมเอียงคอถาม “เขาจะขอโทษผมไหม”

“ไม่ค้”

“เออ ฉันขอโทษ” เจ้าตัวว่าเสียงหงุดหงิด แต่ถ่าฟังดี ๆ จะรู้ว่ามันลั่น “ขอโทษที่ว่าแฟนนายใจง่าย เพราะงั้นปล่อยฉันไปซะ!”

“แต่ผมไม่ชอบที่คุณปากหมา”

“!”

“ทำให้เขาเลือดออกปากหน่อยสิที่รัก :)” ผมขยิบตาให้

แควนติน ทำให้เขายึดมีความสุขขึ้นมาอย่างช่วยไม่ได้ นาทีนั้น รอยด์เบิกตากว้าง ท่าทางเขาตกใจที่ผมบอกให้แควนตินทำอะไรบางอย่าง คงนึกว่าผมจะให้ปาดคอเพื่อนเขามั้ง ถึงผมจะชอบเวลาคนมีเรื่องกัน แต่ผมก็ไม่ได้อยากได้กล่องเสียงใครมาพากย์เล่น

และแควนตินก็ไม่ได้มีงานอดิเรกชอบปาดคอใคร เขาเลยถอยออกมาก่อนจะทำตามที่ผมขอไว้

“วะ!

“ไม่ค้!”

“อ้าว แรงดีจัง” ผมเลียปาก อดปลาบปลื้มไม่ได้ตอนที่แควนตินหันหลังกลับมาหา หลังจากที่เขาเตะปากคนที่ชื่อไมค์อย่างแรงจนเลือดทะลักออกจากปาก ไม่รู้ว่ากรามแตกหรือเปล่า รู้แค่ว่าคงใช้เวลารักษานานพอตัว รอยด์ที่เห็นแบบนั้นก็รีบเข้าไปประคองเพื่อน ส่วนผมก็โอบคอหนุนหัวของตัวเองเอาไว้

เราจับกันดูดีเต็มเพิ่มเติมความเร้าร้อนโดยไม่สนใจใคร แบนหน้าผากชิดกันให้ผมอดอดอันคนที่ชอบเอาใจ

“ฉันทำดีไหม”

“คุณเก่งที่สุดเลย” ผมยิ้มพลางกัดปาก “แต่ผมอยากให้คุณใช้เท้าทำอย่างอื่นมากกว่า”

“เช่นอะไรล่ะ”

“เช่นเล่นกับตรงนั้นที่คุณปล่อยให้มันค้างคา” ผมแก้งอเอากลางกายไปถูกับเป้ากางเกงเขา บดเบียดมันให้อีกฝ่ายรู้ว่า

ผมต้องการปลดปล่อย “พาผมกลับบ้านสิที่รัก ผมอยากให้คุณ
พักจะแยะแล้ว”

“วันนี้เราเริ่มก่อนถึงเที่ยงเลยดีไหม”

“จะเที่ยงหรือตรงไหนผมก็ให้คุณเอาได้”

“เจซ”

“ผมอยากคลานไปหาและให้คุณเอะแยะแล้วควน-
ดิน” ผมแลบลิ้นเลียปากเขาอีกรอบ ยั่วยวนให้เขาจับเข้าหา
เราแลกเปลี่ยนกันอย่างเร็วร้อนมาก เรียกได้ว่าคนที่เห็นเป็นต้อง
เบือนหน้าหนี คงทำให้ใครบางคนหน้าร้อนได้ไม่ยาก เสียดยา
ที่ผมไม่สนใจ ผมหอมแก้มควนดิน ออกอ้อนให้เขาพาออกไป
“ส่งบิลตามไปให้ฉันด้วย”

“ได้ครับคุณควนดิน” บาร์เทนเดอร์ก้มหัวให้ ควนดิน
มาที่นี้บ่อยพอที่จะส่งบิลตามไปให้ที่บ้านได้ หรือง่าย ๆ ก็แค่
ส่งไปที่ที่ผมอยู่เพราะเราสองคนใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน เขาจับผม
อีกรอบก่อนที่จะหยิบเงินจำนวนหนึ่งโยนให้รอยด์ที่ยังนั่ง
ประคองเพ็อนอยู่ตรงหน้าเรา

พร้อมกับเทเหล้าที่เหลือรดหัวเขา

“เอาไวไปซ่อมหน้าใหม่ล่ะรอยด์” ควนดินเหยียดยิ้ม
ร้ายกาจ แค้นหัวเราะราวกับโรคจิต ที่ตลกคือไม่มีใครเข้ามา
ขวางเขาเลยสักคน แสดงให้เห็นว่าเขามีอิทธิพลมากพอจะ
ควบคุมใครก็ได้

ผมจึงคลี่ยัมประทับใจที่เขาช่างมีน้ำใจ

“กลับกันเถอะที่รัก ที่นี้มันน่าเบื่อใช้ไหม”

“ใช่”

“ฉันกลับไปทำอะไรสนุกๆ กันเถอะ”

ผมกัดปากเหมือนสุนัข ขณะที่ควอนตินโอบเอวผมแล้ว
รั้งให้เดินขาข้างข้าง เขาทิ้งสายตายาวนัยให้รอยด์เจ็บใจอีกครั้ง
ไม่ต่างจากผมที่เดินข้ามเขาราวกับอีกฝ่ายไม่ได้นั่งอยู่ตรงนั้น
แถมยังเหยียบเข้าที่เงินแบบไม่สนใจว่ามูลค่ามันจะมากน้อย
แค่ไหน

สำหรับผม มันก็แค่ทางผ่านเพื่อให้คนเรารอดตาย

“ฉันทำดีไหม”

“คุณเพอร์เฟกต์ที่สุดเลย :)” ผมชม พาให้ควอนตินต้อง
มอบรางวัลให้ เราจับกันตลอดระยะทางจากบาร์ถึงรถ กระทั่ง
อยู่บนนั้นเราก็กินสนุกกันไม่หยุด แต่นั่นเป็นเพียงแค่บทนำของ
เรื่องเท่านั้น ความสนุกมันต่อจากนี้ต่างหาก เราสองคนใช้เวลา
อยู่ด้วยกันจนถึงบ้าน

ขึ้นลิฟต์จากชั้นแรกสุดมาถึงชั้นที่ต้องการ

และนาฬิกาผมไขกุญแจเข้าไปในบ้าน

ปัง!

“อ้อออ”

ควอนตินก็เริ่มความคลั่งรักของเขาทันที

“ควอนติน อ้อออ” ผมครางเสียงแผ่วตอนที่เขาพรหมจูบ
ไปทั่วคอ เขาดันร่างผมชิดกับกำแพงและใช้เท้าปิดประตูห้อง
ไม่ได้คิดเลยว่าห้องข้างๆ จะตกใจไหมที่เราปิดประตูเสียงดัง
แต่เวลานี้ใครจะไปสนกันล่ะ ผมประคองหน้าเขาให้เราจับกัน

แลกไลน์ให้หยาดไสเปื้อนมุมปาก ล้มลองความหวานแล้วแลก
เปลี่ยนกันไม่รู้จบ

ควนดินปลดเข็มขัดกางเกงผม ล้วงมือเข้าไปสัมผัสกาย
ร้อนที่เรียกหา เขาดูดเม้มไปทั่วชอกคอ ฝากรอยรักไว้ให้ผม
รู้ว่านี่คือการดีตรา

จากนั้นก็กัดอย่างรุนแรงเพื่อบอกให้ผมรู้ว่า...

ผมคือของเขาโดยสมบูรณ์

“อ่า...” ผมเช็ดหน้าส่งเสียงพะแฉ่ว ควนดินไล่จูบลงไป
ถึงท้องน้อยของผม ไล่วนให้ผมมวนท้องไปหมดและร้อนรัก
อยากได้บางอย่างจากเขาไวกว่านี้ ติดแค่ว่าเขาเป็นพวกชอบ
หยอกเย้า กว่าจะได้ไส่จริงก็ต้องให้ผมเรียกร้องหนัก

แรกๆ ก็มีอายบ้าง ทว่าหลังๆ ผมเริ่มชินกับมัน

“ผมอยากทำให้คุณจ้ง”

“หือ?”

“ขอเลี่ยนหน่อยสิครับ ผมโคตรคิดถึงมันเลย” ผมอด
อ้อนด้วยดวงตาฉ่ำน้ำ หวังเพียงว่าควนดินจะยอมให้ผมสนุก
กับร่างกายของเขา จังหวะนั้นเจ้าตัวกระตุกยี้มร้ายจากก่อนจะ
ยียดกายยิ้นขึ้น วางแขนทาบกับกำแพงไว้ ผมจึงลดตัวลงใช้มือ
ปลดกางเกงพลางใช้ปากรูดชิปลงให้

เสียงชิปที่แยกจากกันปลุกเร้าผมให้ยื่นหน้าไปพรมจูบ
กายร้อนใหญ่ ผมเห็นความเต่งตึงของมันนูนผ่าน Calvin Klein
นั้นยิ่งทำให้ผมอยากได้

“ร้อนจ้งเลย” ผมกระชิบชิดกลางกายเขา “ดูมันอยาก

ออกมาเล่น”

“ฉันใช้ลินเธอเล่นกับมันสิ” เควนตินจับหน้าผากผมหนึ่ง
ที่ “เธอรู้ดีว่าจะต้องเล่นกับมันยังไง”

“ถ้าผมทำดีคุณจะมีรางวัลให้ผมไหม”

“ทุกอย่างที่เธออยากได้”

“หึ”

“ฉันจะเอาเธอเป็นรางวัล เอาให้มันส์จนลืมโลกไปเลย”

ผมไม่ต่างจากคนคลั่งรักที่โคตรอยากถูกพัดทิ้งที่ที่เขา
พูดจบ ผมแลบลิ้นเสียความใหญ่โตโดยไม่สนว่ามันมีเนื้อผ้ากัน
เพราะไม่กั้วต่อมาผมก็ตั้งปรាកการสุดท้ายนั้นลง เผอิญกับความ
ยิ่งใหญ่ชวนใจสั้น

แก่นกายของเควนตินช่างเชิญชวนผมนัก มันเหมือนกับ
อาวุธของมัจจุราชที่พอเราได้ลองมัน...

ผมยิ่งกว่าขึ้นสวรรค์แล้วถูกกระซากลงนรกซะอีก

มันเป็นอะไรที่โคตรสุดเหวี่ยงเลย

“อ้อ~” เควนตินครางต่ำในลำคอหลังจากผมครอบครอง
ส่วนนั้นด้วยปาก ความใหญ่โตของมันคับแน่นมาก ไม่สามารถ
กลืนกินไปหมดในคราวเดียวได้ ผมต้องค่อยๆ โลมเลีย ขบกัด
เล็กน้อยเป็นการเอาใจ ยามขยับรูตึ้งส่วนปลายก็กระทบกับ
ลำคอคอซ้ายจะบีบคอกันให้ตาย

ผมยอมรับว่าอึดอัด แต่ก็ไม่ปฏิเสธว่ามันรู้สึกดีมาก

และเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ผมดึงกางเกงตัวเองลง
แล้วใช้น้ำลายที่เอ่อล้นจากปากปิดควานช่องทาง เบิกทางเพื่อ

ให้เขวนดินเข้าไปสะตอก ผมไม่อยากให้เขาชักเข้าไปมากกว่านี้แล้ว ผมอยากให้เราร่วมรักกันจะแย่

ทว่าเขวนดินก็ยังเป็นเขวนดิน เขามันก็แก้งยิ่งกว่าใคร
“ใครให้เธอเล่นกับตรงนั้นก่อนฉันอนุญาตกัน”

หมับ!

“เธอลืมกฎของเราแล้วหรือ **เจซี**”

ผมไม่เคยขอให้ใครเรียกผมด้วยชื่อนี้ มันคือชื่อที่พ่อแม่ตั้งให้ สำหรับผมแล้วมันไม่ต่างจากโช่ตรวนที่พันธนาการผมเอาไว้ ทุกครั้งที่ใครเรียก ผมจะย้อนนึกถึงความเจ็บช้ำกับความเฮงชวยที่คนพวกนั้นมอบให้

‘แกอยากตายไหม’

‘ฉันถามว่าแกอยากตายไหมเจซี!’

“อ้อออ” ผมสะดุ้งตอนที่เขวนดินบีบกรามแน่น เขาบีบแรงมาราวกับผมไม่ใช่มนุษย์เหมือนเขา อีกทั้งยังบังคับให้เงยหน้ามาสบตากัน เลิกคว่ไสให้ผมหวนคิดว่าเราพูดกันถึงไหน เขากำลังต่อว่าผมที่ช่วยตัวเอง ทั้งที่ผมทำเพื่อให้เขาได้เริ่มจริงจังกับสิ่งที่ค้างคาเอาไว้

แต่ผมลืมไปว่าบทบาทของผมไม่ใช่เจ้านาย

คุณไม่เข้าใจ?

คิ๊ง่าย ๆ

ผมไม่ใช่คนคุมเกม

“เธอกำลังเป็นเด็กไม่ดีไซหรือเปล่า” เขาโยนคำถามใส่
“ตั้งแต่ที่คลับนั้นแล้วนะที่เธอให้มันจับมือต่อหน้าฉัน เธอทำให้

ฉันหยุดหายใจเป็นบ้า”

“เขาลวนลามผมเอง ผมไม่ได้ขอร้องเขานี่นา”

“แต่เธอรู้ว่าฉันไม่ชอบให้ใครมาแตะต้องของที่ฉันรัก”
เขากดเสียงต่ำให้ผมหลุดตา “โดยเฉพาะเธอที่ฉันรักมาก เพราะ
ฉันในเมื่อเธอทำตัวไม่น่ารัก ฉันก็ต้องลงโทษตามกฎหมายที่เราตกลง
กัน”

“แควนติน...”

“หันหลังไปซะเจี๊ย”

“...”

“แล้วถอดเสื้อผ้าทั้งหมดตอนนี้ ฉันจะตีเธอให้
หลาบจำ :)”

ผมกลืนน้ำลายลงคออย่างยากลำบากเมื่อเห็นเขาดึง
เข็มขัดที่ปลดไว้มาถือ ผมจำน้ำหนักร่างกายของเขาได้ดีว่ามันรุนแรง
แค่ไหน นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เขาลงโทษผมโดยการทำร้ายร่างกาย
ไม่สิ สำหรับผมแล้วมันไม่ใช่การกระทำที่ไม่ดีอะไร

ก็แค่ตีเพื่อให้ผมระลึกไว้ว่าอย่าได้คิดทำผิดกฎอีก

แควนตินดันปลายคางผมให้พื้นมือของเขา ปรายตามา
มองเช่นคนถือไฟเหนือกว่า ส่วนผมก็ได้แต่ถอดเสื้อผ้าที่ค้าง
คาอยู่ทั้งหมดออก เปลือยเปล่าต่อหน้าเขา ถามว่าอายไหม
ความรู้สึกนั้นไม่เท่ากับความตื่นเต้นที่ใจดีเข้ามา

และนี่คือความลับที่คุณควรรู้ทุกอย่าง

ผมนะ

รักความรุนแรงที่สุดเลย

เผียะ!

“อีก!” ผมสะดุ้งตอนที่หันหลังให้แล้วเขาฟาดเข็มขัดลงมาโดยไม่บอกกล่าว มันไม่ได้เจ็บมาก แต่ก็ทำผมหมดมาดหนึ่งที่ตึงไว้ กลายเป็นลูกแมวน้อยที่ยกสะโพกขึ้นให้เขาได้เห็นความงาม เชิญชวนให้เขาเข้ามาข้างใน ทำเอาเขวนดินยักยัมพึงพอใจ

แล้วเข็มขัดก็ถูกฟาดลงมาเป็นครั้งที่สอง

ร่างกายผมกระตุก กำหมัดแน่นเช่นเดียวกับที่กัดปากเขวนดินฟาดลงบนแก้มกันแน่นๆ สร้างรอยแดงให้เด่นชัดเล่นกับอากาศ ไม่นานครั้งที่สามก็ตามมา เพิ่มระดับความแรงขึ้นจนผมตัวสั่น ไม่มีความปรานีจากคู่นอนที่สั่งสอนให้ผมหลาบจำ เขาโฟกัสแล้วว่าตีผมให้หนักเท่าที่จะทำได้

ผมเจ็บ แต่นั่นมันก็รู้สึกดีเพราะผมรับรู้ได้ถึงความรักของเขา

ความรัก ความหึงหวง ความต้องการที่มอบให้

เขวนดินฟาดเข็มขัดลงมาตามระดับความพอใจ เขาฟาดซ้ำๆ ให้เสียงเนื้อหนังกระทบกันดังไปทั่วห้อง หลังๆ ผมเริ่มส่งเสียงครางออกมาเล็กน้อยเพื่อปลุกเร้าให้เขาอยากทำอย่างอื่นมากกว่าตีผม แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าพอโดนตีมันโคตรได้อารมณ์

อา...ให้ตายเถอะ

ผมอยากถูกเอาชนะแล้ว

“อ้อ...เขวนดิน” ผมหอบหายใจกระเส่าแล้วเหลียวหน้า

ไปมองเขา “ได้โปรดที่รัก...เอาผมที ผมต้องการคุณเดี๋ยวนี้ ผมอยากได้มัน”

“ฉันยังลงโทษเธอไม่เสร็จเลยเจซ เธอไม่มีสิทธิ์เรียกร้องอะไรทั้งนั้น”

“แต่ผมสำนึกผิดแล้ว ผมต้องการมัน”

“เธอควรจะแสดงให้เห็นมากกว่านี้นะว่าเธอต้องการ”

ผมกัดปากจนแทบห้อเลือด อยากให้เขว่นดินเล็กเล่นเกมแล้วมาเอาผม แต่เขามันก็พวกดื้อหัวรั้น ถ้ายังไม่อยากทำ เขาก็จะไม่ยอมหยุดสิ่งที่ตั้งใจไว้ เข็มขัดถูกฟาดลงมาอีก คราวนี้โดนแผ่นหลังให้ผมสะท้อนจนต้องยืดตัวไป

ผมหลุดเสียงคราง แย่งวาคือเปลือยปลดปล่อยหยาดน้ำรักทั้งที่เรายังไม่ได้มีอะไรกัน

“เธอทำพื้นเปียกแล้วเห็นไหม”

“ได้โปรด”

“เธอนี้มันเด็กไม่ดี” เขาเหยียดยืมร้ายราวกับว่าปีศาจในตัวได้ตื่นขึ้นแล้ว “วันนี้เธอจะต้องโดนหนักแน่เจซี้ ฉันจะไม่ปล่อยยให้เธอรอดไปได้”

ผมวอนขอเขาจากสายตาที่สบกันไม่ยอมละไปไหน

เขว่นดินโยนเข็มขัดทิ้งแล้ววางมือลงบนแก้มของผม บีบขยำให้ผมรับรู้ถึงความเจ็บซ้ำที่เขาอบให้ ร่างกายผมเคลื่อนไหวเล็กน้อยตามแรงส่งของเขา พาให้ต้องร้องครางออกมาอย่างช่วยไม่ได้ ความแสบบนผิวเนื้อไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อราคะที่พุ่งสูงของเราเลยสักนิด

กลับกันมันยิ่งเพิ่มความดิบเถื่อนของเช็ทซ์นี้ให้มีรสจัดมากขึ้น

ควอนตินอาศัยจังหวะที่ผมกำลังหลงละเลิงกับมือหนา อยู่สอดกายลึกลงเข้ามาจนสุด ทำเอาผมเบิกตากว้าง เผลอหยุดหายใจไปชั่วขณะ ความจุเข้าเล่นงานด้วยความที่ของเขามันใหญ่เกินจะรับ ผมรู้สึกเจ็บที่ช่องทาง แต่เพราะใช้นิ้วบิดความมาก่อนหน้านี้แล้ว มันเลยยังพอขยับขยายได้

ควอนตินถ่มน้ำลายลงมาบนแกนกาย ใช้มันแทนเจลหล่อลื่นให้ผมอดทนต่อความเจ็บไว้

มันไม่ได้เจ็บขนาดนั้นหรอก เราเคยทำทำที่มันแหย่กว่านี้มามาก มันเป็นเหมือนกับบทเรียนใหม่ๆ ที่ทำให้เช็ทซ์ของเราไม่จิตจาง

“ใหญ่จังที่รัก” ผมพิมพ์ “คุณทำผมจุไปหมดแล้ว”

“เธอเองก็ทำฉันอึดอัด ทำไมมันแน่นขนาดนี้นะ ทั้งที่เมื่อคืนเราก็กทำกัน”

ผมไม่รู้ว่าตอนนี้ควอนตินกำลังทำสีหน้ายังไง แต่ฟังจากน้ำเสียงเขาดูจะชอบใจเอามาก เขาใช้ปลายนิ้วบีบไปทั่วแก้มกัน ให้เนื้อตรงนั้นลั่นออกมาจากร่องนิ้ว

ผมอ้าปากกอบโกยลมหายใจ รู้สึกไม่ต่างจากโดนมัจจุราชสูบลมหายใจของชีวิต

“เธออยากให้ฉันขยับไหมเจซี”

“อีก...อ๊ะ อ้า...ควอนติน”

“ขอร้องสิ”

“อ่า...”

“อ้วนวอนฉันทูหนั”

มนตร์สะกดกำลังทำงาน ผมตอดรัดกายแกร่ง ฉายชัดถึงความต้องการที่ไม่มีลดละ เควนตินเองก็ไม่ลดความซุกซนของเขา เขาแกล้งกระแทกเข้ามาหนักๆ เพื่อให้ผมทำตามที่ตั้ง แล้วมีเธอว่าผมจะไม่ทำ ผมยินยอมทุกอย่างเพื่อให้เขามอบความรักให้

ผมขีดหน้าขึ้นคันเสียงออกมา วอนขอให้เขาเห็นใจ

“ได้โปรดเควนติน...ทำให้ผมเป็นของคุณที่ที่รัก”

“หึ”

“ผมอยากให้คุณกระแทกเข้ามาตรงนั้น ใช้มันบดขยี้ผมให้ขาดใจตาย” ผมว่าเสียงกระสัน สัมผัสได้ถึงเม็ดมุกเล็กๆ ที่แตะโดนลงจุดกระสันให้ใจหาย “ตะ...ได้โปรดที่รัก อ้า ช่วยเอาผมที ผมจะตาย”

“เธอพร้อมแล้วใช่ไหม” ผมพยักหน้ารับไป “งั้นเตรียมใจลงนรกได้เลย”

“อ๊ะ อ้า!” ลิ้นค้ำนั้นร่างกายผมก็เผชิญศึกหนัก เควนตินรั้งแขนผมสองข้างให้แอ่นออกไปด้านหน้า ขณะที่สวนกายถึกระชั้น ความเจ็บก่อนหน้านี้นี้ถูกแทนที่ด้วยความเสียวซ่า เขาเอื้อมข้อมามัดมือผมทั้งสองข้าง บังคับให้ยืนหยัดด้วยหัวเข่า

มือหน้าอีกข้างก็จิกหัว ดึงรั้งให้ผมครวญคราง ช่องทางก็ถูกกระหน่ำด้วยความร้อนฉ่า เควนตินไม่อ่อนโยนกับผมเลยราวกับว่าเขาไม่อยากจะเก็บความหื่นกระหายอีกต่อไป เขาใช้

ปลายนิ้วบดขยี้ยอดดอกผสมสลับกับบรูตรั้งส่วนหน้า โดยไม่ปล่อย
ผมให้เป็นอิสระสักทาง

ผมครางลั่นด้วยความสุขสม ทุกอณูในร่างกายลุกโชน
ด้วยไฟรัก ผมได้ยินเสียงเนื้อกระทบเนื้อจากช่วงล่างที่กลายเป็น
หนึ่งเดียวกัน ได้ยินเสียงซันและจากหยาดน้ำรักที่ไม่รู้ว่า
เขาปลดปล่อยออกมาตอนไหน

เวลานี้ผมสนใจแค่ความสุขที่เขามอบให้โดยเฉพาะการ
ที่เขากัดเข้าที่หัวไหล่

เขาแลบลิ้นเลียมัน สาวกายรัวเร็วให้ผมลิ้มลิ้นทุกการ
หายใจ

ไฟก็สแค้ความใหญ่โตที่ใจนั้จ้งอยู่ในกาย

“ใช่! อื้อ ที่รัก ใช่ แบบนั้น แบบนั้นเลย”

“อา...” เควนตินครางเสียงต่ำ เขาเองก็สุขนั้กไม่ต่างจาก
ผม “เธอรัดฉันแน่นไปแล้วเจ้ เธอทำให้ฉันห้ามอารมณ์ตัวเอง
ไม่ไหว”

“อ๊ะ อ้า”

“ฉันอยากทำให้เธอตาย”

“อื้อ!”

“มาเอาจันลิ้มตายกันเถอะทูนหัว :)”

ผมโคตรชอบเขาเลย “อื้อ!”